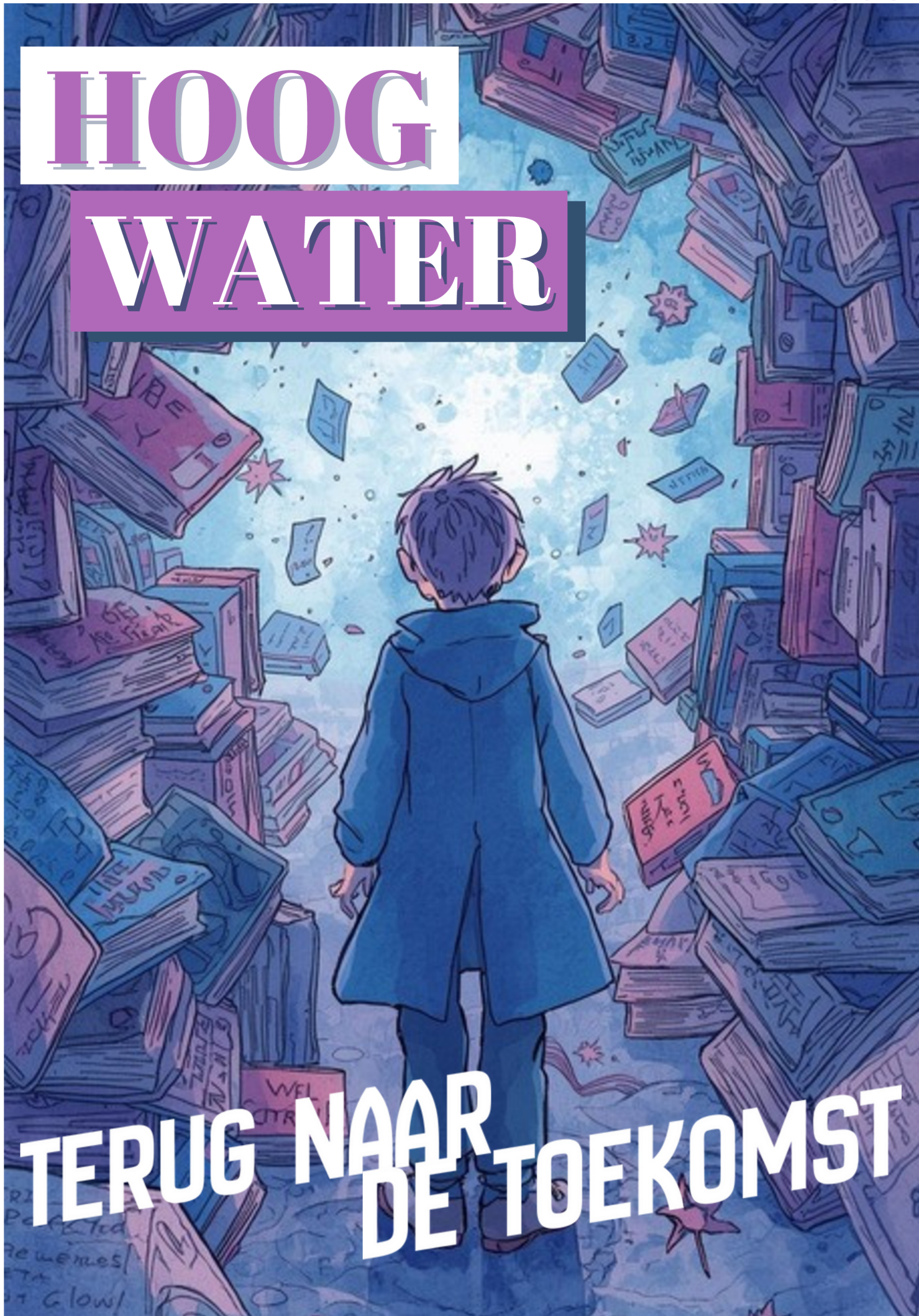

HOOG

WATER

TERUG NAAR DE TOEKOMST

Nederlandse boeken

DIE TERUGGAAN NAAR DE TOEKOMST

COLOFON

Hoogwater is het tijdschrift van studievereniging Nieuw Nederlands Peil en verschijnt twee keer per jaar.

Ook een stukje schrijven voor de volgende editie? Mail naar hoogwater.nnp@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor wijzigingen aan te brengen en/of in te korten.

Vormgeving

Pam Boltjes

Auteurs

Susanne Alblas

Renske Bron

Naomi Grantsaan

Vincent de Groot

Sara Kooistra

Santino Reniers

Benjamin Renique

Livia Rijkels

Roddelmeid

Gijsbert Rutten

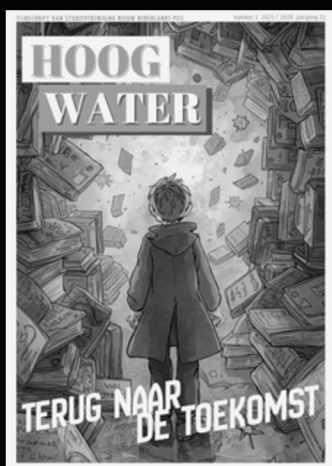
Lucas van Wadenoijen

Doris de Wit

Janne Timmer

Oplage

50 exemplaren

Hoogwater

Nummer 1 - 2025/2026

Jaargang 21

VOORWOORD

van de redactie

We lachen vaak om onze voorouders, om de domme fouten die ze maken; de relaties die ze aangingen, de kansen die ze misten en hun achteloos ontspruitende conflicten. Voor ons leefden zij in een raamwerk van glasheldere patronen. Nu kunnen we meewarig onze hoofden schudden en ons verwonderen over hun onverschilligheid. Want hoe konden ze zo blind zijn?

.. Toch zijn wij even onbezonnen wanneer we ons dagelijks gedwee voortbewegen door universiteitsgebouwen. Ook wij nemen onvoldoende afstand om de eigenaardigheden van ons tijdsgewricht te overdenken, maar gelukkig heeft De Hoogwater alles uit de kast gehaald om ons even flink te vervreemden. Heb jij zin om nostalgisch te mijmeren of futuristisch vooruit te kijken? Dan heb je de juiste papieren in handen.

In deze editie neemt een verrassende verscheidenheid aan stemmen je mee terug de toekomst in. Poëtische overdenkingen, fascinerende voorspellingen, tijdloos spelplezier en een kritische bespiegeling van de Amerikaanse geest zijn hier allemaal te vinden. Ook is de redactie op pad gegaan om de verwachtingen van eerstejaarsstudenten te peilen en is Gijsbert Rutten speciaal uit zijn historisch vakgebied getreden om ons in te lichten over het mogelijke Nederlands van de toekomst. Tenslotte kunnen we ons laven aan de werkelijk onwennige waarnemingen van buitenaardse wezens die het Lipsius bezochten. Met veel moeite en ijverigheid zijn onze redactieleden erin geslaagd om hun beschrijvingen te ontcijferen, met verbluffend resultaat!

Veel leesplezier!

De redactie

Livia Rijkels

Pam Boltjes

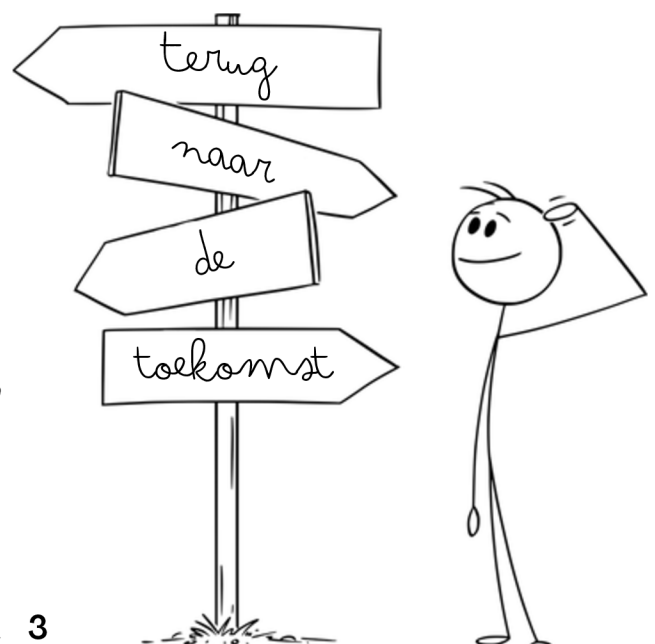
Doris de Wit

Santino Reniers

Anna Sophie Lok

Naomi Grantsaan

Lucas van Wadenoijen

IN DIT NUMMER

IN HET JAAR 2525

P. 10

AMERIKA EN HET AMERIKANISME

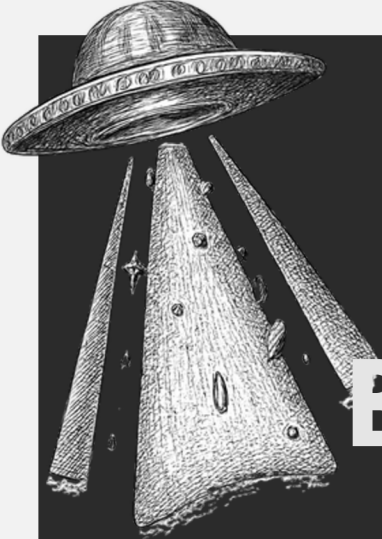
P. 16

**IS AI EEN GEVAAR VOOR HET
LITERATUURLANDSCHAP?**

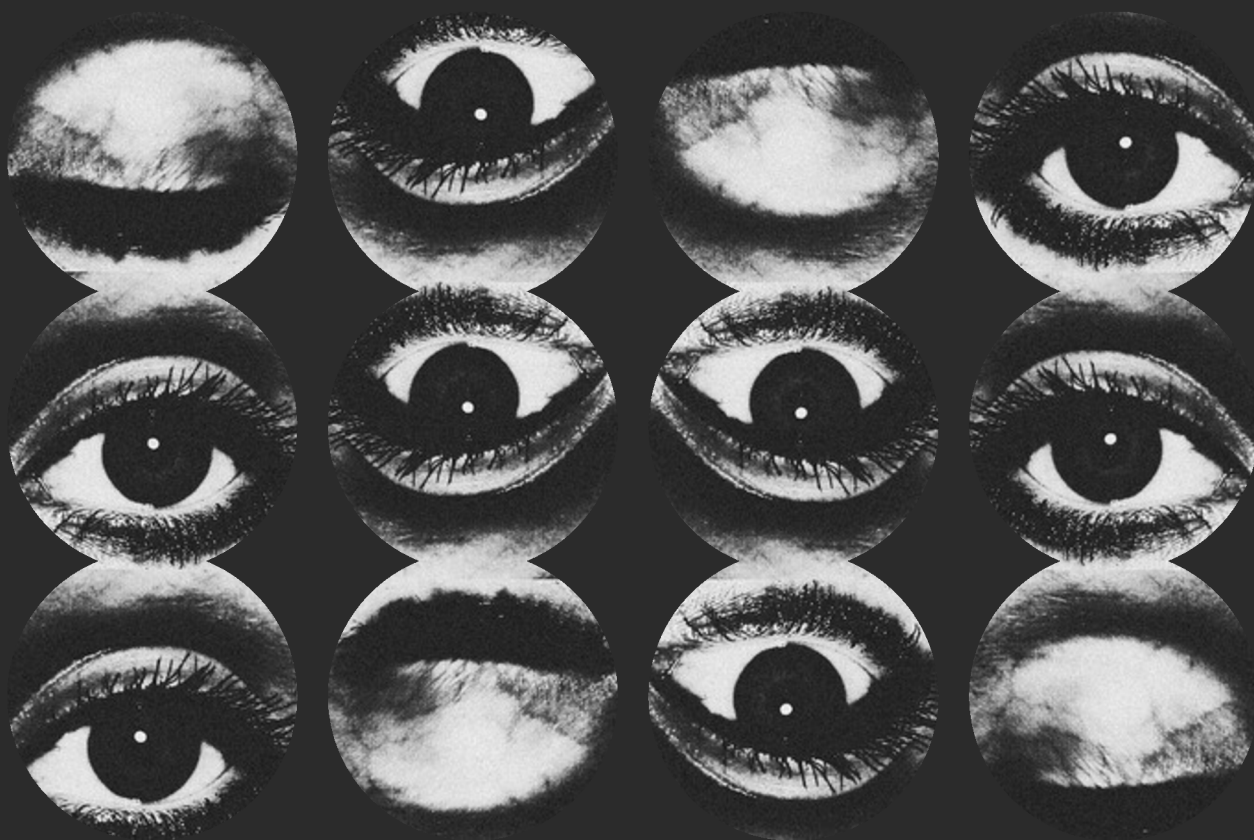
P. 24

en verder...

Een buitenaardse kijk op een buitenaards gebouw	5	In mijn tijd	22
Spoileralert	8	Cartoon	23
Flessenpost aan Antwerpen	9	Dostranamus	26
Het Nederlands van de toekomst	12	De Historische toekomstmars	27
Sonnet over vroeger, het heden en de toekomst	14	NNPleur	28
Woordzoeker	15	Kruiswoordpuzzel	29
Recept	20	Roddelmeid.nl	30

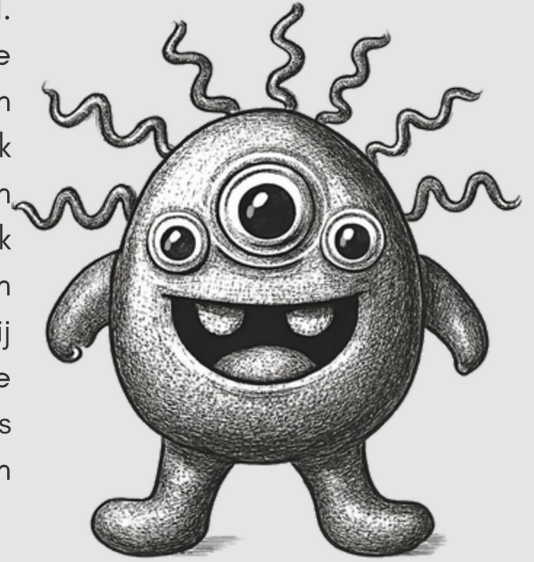
EEN BUITENAARDSE KIJK OP EEN BUITENAARDS GEBOUW

Tijdens een van onze vele vergaderingen bereikte ons, de Hoogwaterredactie, opeens een aantal vreemde berichten in moeilijk te begrijpen tekens. Toen we deze hadden ontcijferd, bleken ze niet van onze aarde afkomstig, maar uit de ruimte. Blijkbaar heeft ons mooie Lipsius de afgelopen maanden buitenaards bezoek mogen ontvangen! Wij vonden dit zo gaaf, dat we besloten hebben deze berichten over het Lipsius met jullie te delen! Dus, ben je altijd al benieuwd geweest wat het buitenaardse leven over onze faculteit vindt? Lees dan snel verder!

OSMO-H67

Ik dacht dat het niet mogelijk was, maar het is toch gebeurd. Maandenlang was ik onderweg vanaf mijn thuisplaneet naar de planeet die men omschreef als de Aarde, en mijn verwachtingen waren hooggespannen. Toen ik echter aankwam, wist ik niet wat ik zag: wat een ongelooflijk lelijke planeet. Allemaal groen, water en om over die architectuur maar te zwijgen: wat een verschrikking. Ik was al bijna gereed de vernietigingstroepen op te trommelen, toen ik dat ene gebouw zag: Het Lipsius. Eindelijk een gebouw dat mij deed denken aan thuis. Die metalen gewelven, dat Venetiaanse interieur, ik zag daar gewoon mijn geboortedorp voor me. Emoties namen de overhand toen ik dat schitterend stuk beton zag. Tevreden keerde ik terug huiswaarts.

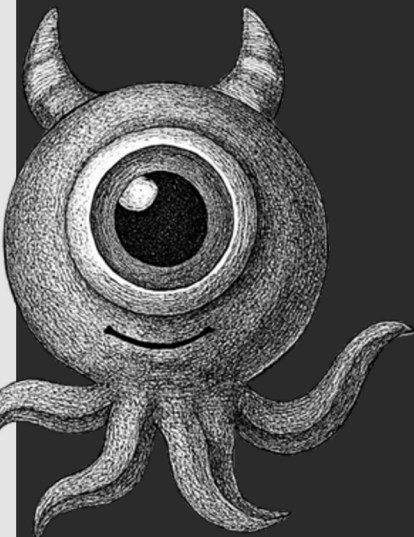

VILIA ETHISABEL SLIRKJE

Ik laat het hitteschild zakken en zet me schrap bij het naderen van de Brightspace. Volgens het logboek zou er in dit heldere deel van de ruimte een zeldzame gemeenschap van wezens moeten leven. Als de zon hoog boven hun deel van de Aarde staat, komen ze bijeen om samen te eten.

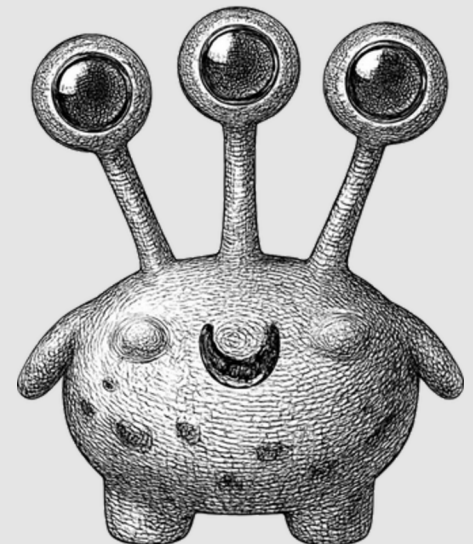
Mijn ruimteschip breekt door een oogverblindende waas van licht en dan worden de contouren van een hoekig, grijs gebouw zichtbaar. In een rij van vierwielige voertuigen vind ik een vrij vak dat ik als landingsplaats gebruik.

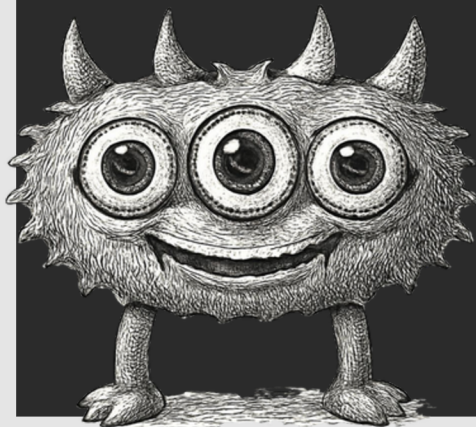
Wanneer even later de poorten van de constructie voor mij opengaan, krijg ik een indruk van deze eigenaardige soort: ze dragen wijd zittende, stoffen kleding, die al door vorige generaties gedragen lijkt te zijn en hun haardracht is qua vorm en kleur erg divers. Toch is mijn grootste ontdekking die van hun naam, iets wat ze tot mijn ontroering trots tentoonstellen op hun drinkgerei. Ik word omringd door dezelfde stilistische lettercombinatie: 'Billie.'

TÆ'OXIN

Donker en kil is de ochtend, maar de lichtjes geven de stad met vele grachten een sprookjesachtige indruk. Misschien moeten we dit thuis ook zo maken, er is vast wel ergens plek voor zo'n "aardse stad". Lang duurt deze gedachte alleen niet, want ik word opgeschrikt door voorbijsnellende wezens. "Mensen" worden ze hier genoemd en de specifieke soort die mij hier voorbijraast, lijkt maar één bestemming te hebben. Dit benieuwt mij. Welke plek is nou zó bijzonder om met zovelen heen te gaan? Ik beweeg mij met de massa mee, sla een hoek om en... zie daar een gebouw zoals geen ander. Meteen word ik gegrepen door de machtige architectuur. Met voorzichtige tred nader ik het gevaarte. Lichtgevende letters doemen op boven de ingang en worden leesbaar: LIPSIUS.

FLORBO X580

'Tja, of het mooi is? 'Mooi' kan ik het niet noemen, maar het gebouw bezit wel een vreemd soort charme. Het is best aandoenlijk dat de mensjes hier te Leiden hebben geprobeerd een silo midden in de oude binnenstad te bouwen en dat het er dan ook uitziet als een silo, vind ik knap! Natuurlijk is het jammer dat het beton te slap is om bloemen tegenaan te laten groeien, maar dat soort foutjes maken het gebouw alleen maar menselijker.'

X Æ A-XII 'X' SIDERÆL

Geachte NN Parels,

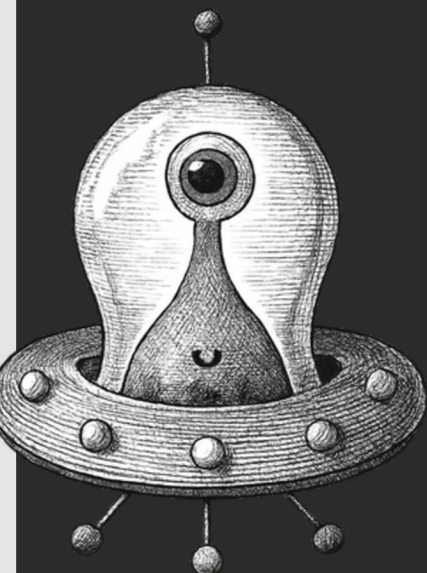
Ach, wat leuk van u te mogen vernemen, hoewel ik even moest zoeken waar en wie u was. U bleek op planeet Aarde te wonen, bij Kepler-16 tweede rechts. Toen u vroeg hoe ik het Lipsius ondervond, wilde ik bijna zeggen: 'Wat een ouwe zeur was dat.' Uw vraag bleek echter te gaan over een gebouwtje. Dus moest ik maar eens uw kant op komen. Helaas kwam ik bijna in botsing met wat huisafval rondom uw planeet. Ik schrijf u nog wel eens een boete uit voor zonnestelselmilieuvervuiling! Nou goed, laat ik toch maar eens tot de orde van de dag komen.

Het Lipsius – wat een gedrocht is dat! En dan heb ik het enkel nog maar over het exterieur. Eenmaal het gebouw betreden, waan je je in de riolen van Riffen; rioolratten vliegen je figuurlijk om de oren. Je zou bijna defenestratie overwegen, maar gelukkig blijkt er een gebrek aan ramen. Ik moet nu toch echt eindigen.

Minachtende groet,

X Æ A-Xii 'X' Sideræel

Woonachtig te Zyph-42-Ω, SPW (South Pole Wall)

FRODIDELIDOCUS

Biep, boop, biep, bap. We zijn geland. Na jarenlang zweven in de kosmos kan mijn nieuwe leven als ontdekkingsreiziger echt beginnen.

L-i-p-s-i-u-s

Op een groot bord voor hoge deuren staat mijn eerste aardse woord. Lipsius? Wat zal dat zijn? Ik loop door de deuren en een vlaag warme lucht blaast net te hard in mijn gezicht. Ik sta in een grote hal met betonblokken die er viezig uitzien. Ik heb het warm en toch koud. Ik zie banken in neon kleuren die vloeken met de grijze kleur van het beton. Ik probeer iets van waarde te vinden en loop door de gangen. Ik ren de trap op. Waar ben ik? Ik vraag aan een mens waar ik ben. Hij zegt: "Ik studeer hier nu al vier jaar en heb nog steeds geen idee. Dat is nou eenmaal het leven van een Lipsius-survivor."

SPOILERALERT

rijdend op de weg naar het heden,
denk ik aan hetgeen ik daar zag.
de plek die men omschreef als 'de toekomst',
waar ik besloot heen te gaan die dag.

een naïeve gedachte die het van mij won,
om te zien wat de toekomst nou brengen.
het allerbelangrijkst was wat ik echter verloor,
nu de spoiler met mijn leven is gaan mengen.

het kennen van mijn toekomst leek een goed idee,
zien wat er van mij nou worden, en ergens,
was het kijken naar mezelf ook best een leuke serie.

echter, staat voorkennis mijn leven nu in de weg,
mijn vervolgpad bepaald, en dat is jammer,
want de toekomst is leuker als mysterie.

FLESSENPOST AAN ANTWERPEN

Tekst: Janne Timmer

Ik vaar niet graag naar uw stad
Uw stad van stille wonden
De stad die ik zo lang vergat
In enkele seconden

Je veegde mijn vertrouwen van tafel
Zette de stoelen op hun kop
Nu jaren later proef ik het water
En strikte je mijn landvast strop

Drink met mij
Nog één glas op de leegte
Drink met mij
Nog één glas op de pijn
Ik gooi los
Alles wat ik verscheepte
Bedolven onder golven
Laat ik het zijn

De haven kent haar eb en vloed
Manoevreert door alle tijden
Maar soms weet zelfs de zee niet goed
Wanneer weer van de kus te scheiden

Ik bevond mij schuldig aan jouw zonden
En zocht erkenning in mandersmans oog
Voor de ontkenning en mijns hoofd verlooch
Richtte ik mijn hart ten gronde

Dus drink met mij
Nog één glas op de leegte
Drink met mij
Nog één glas op de pijn
Ik gooi los
Alles wat ik verscheepte
Bedolven in de golven
Opdat zij zinkt en ik zeil

aa p

n oo t

m ie s

eu

ij s

In het jaar 2525

Hoe ziet het Nederlands eruit over 100, 200 jaar? Of over 500 jaar? Dat is een vraag die soms aan historisch-taalkundigen wordt gesteld, waarschijnlijk bij gebrek aan toekomstig-taalkundigen. Het is een vraag die ook mij al vaker is voorgelegd en waar ik eigenlijk nooit op inga. Dat ik toevallig best iets afweet van het zeventiende-eeuwse Nederlands maakt me geen specialist van het tweeëntwintigste-eeuwse Nederlands, laat staan van het zesentwintigste-eeuwse. Maar als studenten van je eigen opleiding die vraag stellen, kun je natuurlijk niet weigeren.

Tekst: Gijsbert Rutten

Een intussen licht belegen uitdrukking, toegeschreven aan zowel Niels Bohr, Mark Twain als Wim Kan, luidt dat voorspellen moeilijk is, vooral als het de toekomst betreft. In de studie van taalverandering wordt veel gebruik gemaakt van de S-curve, een breed geaccepteerd, oorspronkelijk sociaal-wetenschappelijk model voor de verspreiding van fenomenen door een samenleving, waarbij de frequentie van het nieuwe fenomeen op de y-as staat en de tijd op de x-as. Eerst gaat het langzaam en zijn alleen de nieuwlichters overtuigd. Daarna gaat ineens een groot deel van de samenleving om en stijgt de lijn van de grafiek dus snel, waarna er een klein stukje van eigenwijzen overblijft, die tot in lengte van dagen weigeren mee te gaan met de nieuwlichterij. Zo ontstaat een grafiek die op een S lijkt. Als je nu kunt aantonen dat er een variant is die al een deel van de S-curve heeft afgelegd, en die met andere woorden niet alleen variatie op dit moment inhoudt maar ook een echte verandering is, dan zou de voorspelling uiteraard luiden dat de S vervolgd zal worden en de taalverandering in de toekomst voltooid wordt. Dus een klein beetje van de toekomst voorspellen kan eigenlijk best. Klein probleem is alleen dat allerlei nieuwe vormen die zich nu snel verspreiden (*six seven!*), vast niet de weg naar blijvende taalverandering in zullen zetten.

Voor de klanken durf ik toch wel een aantal voorspellingen aan. Allerlei varianten die in de loop van de twintigste eeuw wijdverbreid zijn geraakt (en daarvoor geografisch en sociaal beperkt waren) en onderdeel zijn geworden van het algemene Randstedelijke Nederlands, ook in formele situaties, zullen zich blijven verspreiden. Denk aan de Gooise *r*, de verlaging van de diftongen *ei*, *ui*, *eu*, de lichte diftongering van de *ee* en *oo*, de verstemlozing van de *v*, *z* en *g* voor klinkers. Die verschijnselen hoor je nu ook in Gelderland, Zeeland, Brabant en in het noorden. Lastig is de *g*, vooral de zoetvloeiende variant uit het beminnelijke zuiden. De zachte *g* is uitgegroeid tot zo'n sterke identiteitsmarkeerder dat hij zeker nog heel lang mee zal gaan, ook in Nederland. Maar of alle Brabanders en Zuid-Gelderlanders eraan vast zullen houden, durf ik dan weer niet te voorspellen. Of eigenlijk durf ik dat wel. Luister maar naar Rob Jetten, die maar niet kan kiezen of hij een harde of een zachte *g* heeft.

Morfologische voorspellingen zijn moeilijker. Vooruit dan: binnen 300 jaar kent het gesproken Nederlands nog maar één lidwoord: *de*. Misschien dat een enkele conservatieve auteur (als er dan nog geschreven wordt) vasthoudt aan *het*, zoals sommige zeventiende-eeuwers vasthielden aan naamvalsuitgangen. Maar waarschijnlijk schrijft alleen de heer of mevrouw Al tegen die tijd nog en dan hangt het maar af van de trainingsdata. De laatste mensen die *d*-relativa gebruiken, zijn dan uitgestorven. *Het huis wat, de mensen wat, de meisje wat* - allemaal Standaardnederlands in 2325. *Hun* is tegen die tijd de courante onderwerpsvorm; hun zal de voorloper blijken van *me*, *hem*, *haar* en *ons*. Uiteraard verdwijnt de nul-uitgang bij onzijdige woorden met onbepaald lidwoord (*een klein huis* > *een kleine huis*), maar dat maken alle lezers van de Hoogwater misschien nog mee. Ik waag me aan één zuiver syntactische voorspelling: V2 is ook in bijzinnen de gewone woordvolgorde, zo rond het jaar 2173.

Wat het lexicon betreft: dat durf ik dus niet. Het ligt er maar aan wie politiek, economisch en cultureel dominant wordt in de wereld. En: kan het Engels überhaupt nog verdrongen worden, ook als de Verenigde Staten die dominantie verliezen in de nasleep van een isolationistische, autocratische wending? 我不知道 (Wǒ bù zhīdào).

HET NEDERLANDS VAN DE TOEKOMST

Tekst: Livia Rijkels
& Naomi Grantsaan

Het is een welbekend beeld: zodra we ouder worden, beginnen we met weemoedige nostalgie terug te kijken naar hoe het vroeger was. Veel vanzelfsprekende dingen veranderen; zo ook ons taalgebruik. Misschien verbazen jouw ouders zich weleens over je 'verengelse' woordkeuze, of ben je zelf juist gehecht aan 'typisch Nederlandse' woorden.

We kunnen niet met zekerheid zeggen hoe onze taal zich verder gaat ontwikkelen, maar natuurlijk kunnen we wel voorspellingen doen! Op pagina 10/11 deelt Gijsbert Rutten, Hoogleraar in de Nederlandse taalkunde, zijn visie, maar wat vinden eerstejaars hiervan? De redactie is op pad gegaan om eerstejaarsstudenten van de opleidingen Nederlands en Taalwetenschap te vragen naar hun inzichten over hoe taal gaat veranderen.

VAN WELK WOORD HOOP JE DAT HET NOOIT UIT DE NEDERLANDSE TAAL VERDWIJNT?

Tessa: *'meedogenloos' en 'betovergrootmoeder', als 'betover grootmoeder', wat schattig maar toch chic klinkt*

Oscar: *'normaliter', 'hedendaags', 'tamelijk' en 'teder'*

Sara Haaring: *'wrijving', 'gerieflijker', 'eer' (de tijdsaanduiding) en 'volmondig'*

Sara Kooistra: *Woorden die precies uitleggen wat het moet betekenen, zoals 'stropdas'.*

Vera: *'gezellig'*

Nynke: *'wandelen'*

Isabella: *'kokkerellen'*

WELKE WOORDEN ZIE JE IN DE TOEKOMST UIT HET NEDERLANDS VERDWIJNEN?

Tessa: *Woorden waar nu een Engelse variant voor is, bijvoorbeeld 'willekeurig' / 'random'.*

Sten: *Leenwoorden uit het Engels zoals 'team'. Daarnaast voorspel ik een nieuwe golf van taalpurisme, waardoor veel Engelse leenwoorden verdwijnen.*

Oscar: *Veel mensen gaan stoppen met complexe genuanceerde woorden gebruiken, zoals 'boos' gebruiken in plaats van 'nijdig'.*

Sara Haaring: *Archaïsche woorden zullen niet meer worden gebruikt, zoals 'jottum' en 'jolijt'.*

Sara Kooistra: *'Het' als lidwoord gaat verdwijnen en het woord 'respectloos', want iedereen gebruikt 'disrespectvol'.*

Vera: *'Gênant' of 'ongemakkelijk', want iedereen zegt 'awkward' of 'embarrassing'.*

Nynke: *Nederlandse woorden die 100 jaar geleden alledaags werden gebruikt maar nu in onbruik raken.*

Isabella: *Oude deftige woorden*

DENK JE DAT NAAMVALLEN IN HET NEDERLANDS TERUG GAAN KOMEN, OFTEWEL DENK JE DAT NOMINALE 'REFLEXIE' ZAL OPTREDEN? WAAROM WEL OF NIET?

Tessa: *Absoluut niet, want uit de colleges van de geschiedenis van de Nederlandse taal blijkt dat het gebruik van naamvallen alleen daalt door de eeuwen heen.*

Sten: *Nee, er komt een ander construct, al weet ik niet wat voor een.*

Oscar: *Nee, want mensen hebben geen taalgevoel voor flexie. Voorzetselconstructies worden gebruikt omdat het makkelijker is.*

Sara Haaring: *Nee, want mensen zijn tering lui.*

Sara Kooistra: *Nee, want veel woorden worden over één kam geschoren, waardoor er een versimpeling plaatsvindt.*

Vera: *Nee, want iedereen wil het makkelijk maken voor zichzelf.*

Nynke: *Nee, want het maakt Nederlands leren voor mensen met een andere moedertaal alleen maar moeilijker. Deflexie zal doorzetten.*

Isabella: *Nee, want de Nederlandse taal werkt goed zonder flexie.*

BLIJFT NEDERLANDS EEN OPZICHELFTAAL? WAAROM WEL OF NIET?

Tessa: *Ja, anders zou ik deze studie niet doen. Nederland heeft een rijke geschiedenis als handelsland. Dit is een van de redenen dat het Nederlands onderhevig is aan permanente beïnvloeding door andere talen. Het is gewoon een heel mooie taal, al ben ik natuurlijk bevooroordeeld omdat het mijn moedertaal is.*

Sten: *Ja, want het is een unieke taal. Weinig mensen kunnen het goed spreken en schrijven. Het is ook een chille taal, je kunt heel makkelijk Nederlands praten in het buitenland met andere Nederlanders. Het klinkt erg net en niet zo agressief als het Duits.*

Oscar: *Ik denk dat het Nederlands gaat verengelsen, treurigerwijs. Dat is begonnen bij de Gooise R.*

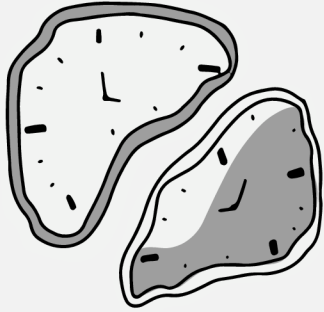
Sara Haaring: *De Nederlandse taal zal meer verengelsen en dat is jammer, maar waar.*

Sara Kooistra en Vera: *Ja, het Nederlands blijft een opzichzelfstaande taal, want woorden als 'er', die overal willekeurig in worden gegooid, zijn typisch Nederlands. Daarnaast hebben wij in een artikel gelezen dat we veel gezegdes gebruiken als een omweg. Zo blijft er veel nuance en complexiteit in het Nederlands.*

Nynke: *Ja, maar er zullen meer Engelse leenwoorden in de taal komen door globalisering. Het gaat niet vermengen met het Duits en het Nederlands zal echt een eigen taal blijven.*

Isabella: *Ja, maar wellicht dat er meer Duitse invloed in de taal komt aan de grens met Duitsland.*

Rijmschema abba abba cdc cdc
Sonnet over vroeger,
het heden

en nu

Iedere dag was het wonderlijk weer
Bloedende knieën door opstaan en vallen
Ruzie om stiften en gejatte ballen
Een krentenbol eten met kaas toen die keer
hij was best wel lekker, en zompig door peer
Die dag dat de kat ging en wij met z'n allen
met schoen'doos in hand in de polder te janken
Melkchocolademelk drinken, alweer.

zo was het toen, maar de poorten zijn dicht
Geërgerd door alles sta ik langs het spoor
Je praat door de stilte, op 't weiland gericht
Ik kijk naar het nu en de wereld draait door
Tussen de woede dat sprankje van licht
toen ik mezelf in verwond'ring verloor.

Tekst: Sara Kooistra

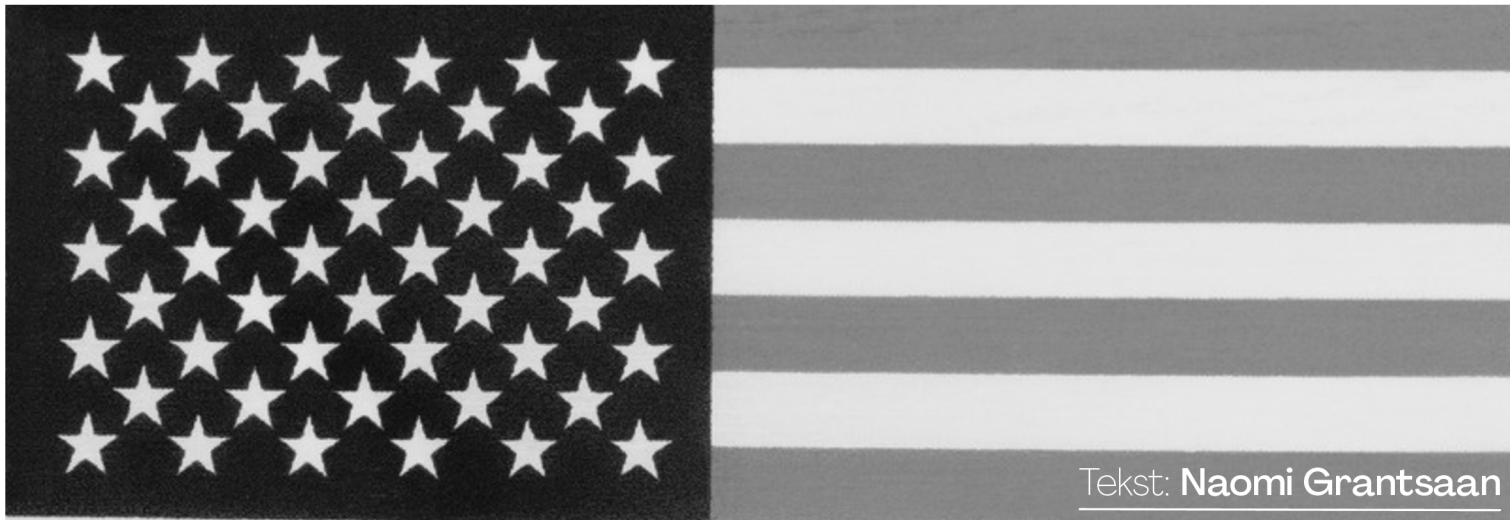
WOORDZOEKER

ACADEMIEGEBOUW
BOOMSTRUCTUUR
DICHTBUNDEL
ENGAGEMENT
FUTURISTISCH
GASTSCHRIJVER
HOOGWATER
HOORCOLLEGE

HUIZINGA
IMPLICATUUR
LIPSIUS
LITERATUUR
MAMABO
NNP
PAPER

STUDEREN
TAALVERANDERING
TENTAMEN
TIJDMACHINE
TIJDSPAD
TOEKOMST
XYLOFOON

Tekst: Naomi Grantsaan

AMERIKA

Amerika

EN HET

en het

AMERIKANISME

Amerikanisme

Het essay van Dr F. W. Zeylmans van Emmichoven *Amerika en het Amerikanisme* geeft inzicht in het dualisme van het Amerikaanse volk. Aan de ene kant de geest van Amerika die voortkomt uit wat Zeylman noemt 'de moed, de pioniersgeest en de ondernemingslust' van de Europese kolonisten. Deze pioniersgeest mondt uit in de mythe over Amerika als land waar iedereen ongeacht stand of vermogen 'het kan maken'. Met de presidenten George Washington, Thomas Jefferson en Abraham Lincoln als de belangrijkste aanjagers van de Amerikaanse geest.

Aan de andere kant het Amerikanisme, waarbij de nadruk wordt gelegd op materialisme en waar enkelen hele industrieën in handen hebben en hiermee de politiek proberen te beïnvloeden. Op dit moment lijkt het erop dat de VS zich in een volledige landscrisis heeft gemanoeuvreed. Deze situatie vertoont veel gelijkenissen met de Gilded Age, een periode tussen eind 1870 en eind 1890. Deze kleine twintig jaar wordt gekenmerkt door corruptie, ongeremd kapitalisme en enorme verschillen tussen de allerrijksten en de rest van de bevolking. Wellicht verklaart het verleden van Amerika iets over het huidige Amerika. Wie weet voorspelt het de toekomst van de Verenigde Staten ook nog.

De man die de ongeëvenaarde geldwaanzin en corruptie van de Gilded Age personifieerde was de bankier John Pierpont Morgan. Hij paste een strategie toe die nu *Morganization* heet. Dit houdt in dat hij monopolies creëerde in nieuwe industrieën zoals spoorwegen, elektriciteit en staal. Hij consolideerde de nieuwe industrieën door kleinere bedrijven op te kopen, samen te voegen en de schakels in een bedrijf zo efficiënt mogelijk te maken. JP Morgan gebruikte zijn financiële macht volop om politieke macht uit te oefenen, bijvoorbeeld tijdens The Panic of 1893, waarbij vele arbeiders de waarde van hun geld drastisch zagen verminderen. The Panic had meerdere oorzaken. Een daarvan was de bubbel van spoorweginvesteringen. Veel Amerikanen investeerden geld in spoorwegbedrijven, waardoor de marktwaarde van deze bedrijven veel hoger kwam te liggen dan de daadwerkelijke waarde.

Een andere oorzaak was de protectionistische politiek van president William McKinley. Hij introduceerde *The McKinley tariff*, waarbij in sommige gevallen tarieven ter hoogte van 50% lagen. Tenslotte, *the gold standard*, een muntstelsel waarin de economische rekeneenheid een vastgesteld gewicht aan goud is. Een gewicht aan goud staat gelijk aan een bepaald geldbedrag. Bankiers en vermogende fabrieksbezitters wilden *the gold standard* behouden, omdat het voordeliger was voor de industrie. Aan de andere kant waren er de arbeiders, agrariërs en eigenaren van zilvermijnen die naar een duaal systeem wilden van zilver en goud. Agrariërs waren vaak armer en wilden dat inflatie opliep zodat hun schulden afnamen. De eigenaren van zilvermijnen kozen voor het duaal systeem omdat ze hun zilver wilden verkopen. Door de genoemde factoren daalde het vertrouwen in het economische systeem drastisch. Men haalde massaal geld van de bank waardoor *bankruns* ontstonden. Dit alles resulteerde in *The Panic of 1893*. De gevolgen van *The Panic* waren het sluiten van ongeveer 500 banken, de werkloosheid nam in New York alleen al toe met 35% en de US Treasury had een alarmerend laag bedrag aan goud in bezit.

Vele Amerikanen kwamen in financieel onhoudbare situaties. Maar sommigen gebruikten de situatie om hun eigen economische situatie te verbeteren en politieke invloed uit te oefenen. Een van hen JP Morgan. Hij eiste een afspraak met president Cleveland nadat zijn plan voor de Treasury werd afgewezen. Zijn plan was om de goudreserves van de VS aan te vullen door de staat goud te laten kopen van Morgan zelf en van een andere vermogende familie, de Rothschilds. Uiteindelijk kocht de VS goud ter waarde van toentertijd ongeveer 73 miljoen dollar van de particulieren Morgan en de Rothschilds.

Een ander voorbeeld van politieke inmenging van Morgan zijn de verkiezingen van 1896. William Jennings Bryan (wie kent hem niet) ageerde sterk tegen de machtspositie van bankiers. Hierna doneerde onder anderen Morgan een grote hoeveelheid geld aan Bryans tegenstander McKinley. Mede hierdoor werd *selfmade man* McKinley als kind van Engels-Schotse immigranten tot president verkozen. Zo stond de net verkozen 25ste president, en in extensie de Amerikaanse Staat, wederom in het krijt bij Morgan. McKinley voerde beleid uit dat voordelig was voor bankiers en bedrijfseigenaren, zoals het behoud van *the gold standard*. Met een blik op het hedendaagse Amerikaanse politieke klimaat kloppen de woorden van Zeylmann uit 1952 nog steeds:

‘In het politieke leven tracht men naar de verwezenlijking der idealen zoals die door Jefferson en Lincoln werden geformuleerd. ‘A government of the people, by the people, for the people’, maar desalniettemin wordt deze democratische tendens in hoge mate doorkruist en in hoogst ongunstige zin beïnvloed door felle partij-zucht, niets-en-niemand-ontziende persoonlijke aanvallen en verdachtmakingen, grove corruptie en zelfs misdaad.’

De Gilded Age laat de excessen van het Amerikanisme zien; enerzijds individuen die hele industrieën bezitten en de politiek naar hun hand zetten. Anderzijds het collectief dat de dupe is van de machtsstrijd tussen de enkelingen. De meest treffende weergave hiervan is JP Morgan, een succesvolle zakenman die door hard werken en sluwe politiek een van de machtigste mannen van de negentiende eeuw was. Volgens het Amerikanisme én de Amerikaanse geest is dit iets om te prijzen. Zelfs wanneer zijn daden als individu het collectief ruïneren.

De andere kant van de medaille van de VS is de Amerikaanse geest die vaak op een idyllische bijna poëtische manier wordt beschreven. Een van hen was Thomas Wolfe. Zijn boek *You can't go home again* (1940) eindigt met het volgende credo;

‘I believe that we are lost here in America, but I believe we shall be found. And this belief, which mounts now to the catharsis of knowledge and conviction, is for me - and I think for all of us - not only our own hope, but America's everlasting, living dream. I think the life which we have fashioned in America, and which has fashioned us - the forms we made, the cells that grew, the honeycomb that was created - was selfdestructive in its nature, and must be destroyed. I think these forms are dying and must die, just as I know that America and the people in it are deathless, undiscovered and immortal and must live.’

Dit idee over de Amerikaanse geest en de Amerikaanse droom kom ik alleen tegen in tekstvorm. Enkele die dichtbij komen zijn de twee founding fathers en oud-presidenten Washington, Jefferson en Lincoln.

Ondanks dat George Washington was geboren in een rijke Engelse familie, werd zijn levensloop toch gezien als 'verwezenlijking' van de Amerikaanse droom. Tijdens het tweede continentale congres van 1775 werd hij unaniem verkozen tot opperbevelhebber van de strijdkrachten. Nadat Engeland de onafhankelijkheid van de VS erkende, keerde Washington terug naar zijn familielandgoed Mount Vernon. Toen er een leider voor de nieuwe Verenigde Staten verkozen moest worden, was het voor velen duidelijk dat het Washington moest worden. Al wilde hij dit helemaal niet. Na veel gesprekken met onder andere zijn rechterhand en founding father Alexander Hamilton accepteerde Washington het presidentschap. Een van Washingtons krachten was dat hij boven de facties stond. Hij hoopte dat de Amerikaanse politiek partijloos zou blijven en handelde hier ook naar. Toch stond hij dichterbij de federalisten van Alexander Hamilton dan de Democraten van Thomas Jefferson. Na twee termijnen te hebben voltooid, vond hij dat het tijd was om terug te keren naar Mount Vernon. Door dit besluit volgde een 'gentlemen's agreement'. Dat hield in dat geen enkele Amerikaanse president meer dan twee termijnen zou mogen volbrengen. Aangezien geen enkele president zo goed en belangrijk als Washington kon zijn. Een andere reden hiervoor was dat de opbouw van macht door meer dan twee termijnen schadelijk kon zijn voor de democratie. Thomas Jefferson verwoordde het zo in zijn *Letter to legislature of Vermont*:

'If some termination to the services of the chief magistrate be not fixed by the Constitution, or supplied by practice, his office, nominally for years, will in fact, become for life; and history shows how easily that degenerates into an inheritance.' [...] 'and I should unwillingly be the person who, disregarding the sound precedent set by an illustrious predecessor, should furnish the first example of prolongation beyond the second term of office.'

Sommigen hebben toch een derde termijn proberen te verkrijgen zoals Ulysses S. Grant en Theodore Roosevelt. De enige persoon die meer dan twee termijnen heeft voltooid is Franklin Delano Roosevelt, president ten tijde van de Tweede Wereldoorlog. Na zijn dood is in 1947 het tweeëntwintigste amendement aangenomen waarin het aantal termijnen van het presidentschap wordt beperkt tot twee.

Terwijl sommige presidenten de macht naar zich toe probeerden te trekken, bleef Washington de 'beschaafde' Amerikaanse man. Zijn overtuiging om niet voor een derde termijn te gaan heeft een stempel gedrukt op het presidentschap. Naast dit grote gebaar komt de weerklink van zijn impact ook voort uit een opstapeling van kleinigheden. Washington probeerde zich altijd op te stellen als een behaaglijke heer naar Engels model. Ondanks dat de koloniën onafhankelijk wilden zijn, was het overgrote deel van de bovenlaag van de bevolking van vermogende Engelse afkomst. Een uiting hiervan is dat hij zijn mannen beviel om niet te schelden. Een van de redenen dat Washington überhaupt is verkozen tot opperbevelhebber was dat hij lang was en een militair uniform droeg. In de prille Republiek was het al van levensbelang dat je 'image' strookte met het idee van de Amerikaanse geest.

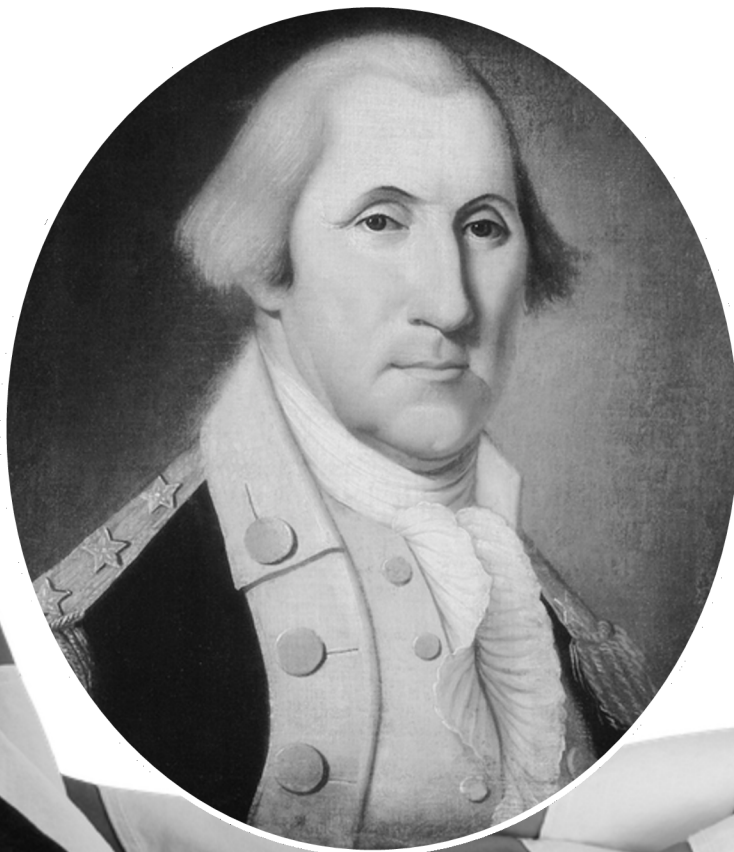
De man die de democratische tendens die Jefferson schetste met uiterste inspanning probeerde na te leven was Abraham Lincoln. Hij werd in een blokhut geboren en werd achtereenvolgens bouwknacht, houthakker, bootsman, winkelier, advocaat, afgevaardigde voor de staat Illinois en uiteindelijk president. In zijn eerste termijn splitsten de zuidelijke Staten zich af in de Geconfedereerde Staten van Amerika onder leiding van generaal Lee. Zij splitsten zich af omdat ze de binnelandse slavernij wilden behouden. De transatlantische slavernij was door de *Act Prohibiting Importation of Slaves* in 1808 afgeschaft. Maar slavernij en binnenlandse slavenhandel waren nog legaal.

De zuidelijke Staten wilden de slavernij behouden om verscheidene redenen. Een ervan was dat de tot slaafgemaakten nodig waren om de katoenindustrie op peil te houden. Maar zeker ook een reden was het onversneden racisme tegenover de Afrikaanse tot slaafgemaakten. Ook al had Lincoln in zijn inaugurele rede verzoenende woorden voor de zuidelijke Staten, hij was na de afsplitsing van de Geconfedereerde Staten duidelijk over zijn standpunten. Hij en de noordelijke Staten wilden de terugkeer van de zuidelijke Staten in de VS en de afschaffing van de slavernij.

Na een bloedige oorlog waar ongeveer 620.000 doden zijn gevallen gaf generaal Lee zich over op 9 april 1865. Hierna voegden de zuidelijke Staten zich weer bij de noordelijke Staten en werd de republiek, die nog maar 85 jaar bestond, gered. In 1863 werden door de Emancipatie Proclamatie alle tot slaafgemaakten in de zuidelijke Staten gevrijwaard. In 1865 werd eindelijk de slavernij afgeschaft door het Dertiende Amendement van de Amerikaanse grondwet. Lincoln werd in zijn tweede termijn op Goede Vrijdag op 14 april 1865 vermoord. Hij is voor velen, naast George Washington en Thomas Jefferson, een boegbeeld voor de Amerikaanse geest. Vanwege hun intelligentie en doorzettingsvermogen, maar vooral door hun inzet voor de Amerikaanse Staat en de mythes die door de jaren heen zijn gevormd.

Hoe de toekomst van de Verenigde Staten eruit ziet, is 'anyone's best guess'. Daarom wil ik afsluiten met de woorden van James Adams uit zijn boek *The Epic of America* uit 1945. In de epiloog beschrijft hij de Amerikaanse droom op een manier die het dromen over een betere wereld waardig is:

'But there has been also the American dream, that dream of a land in which life should be better and richer and fuller for every man, with opportunity for each according to his ability or achievement. [...] It is not a dream of motorcars and high wages merely, but a dream of a social order in which each man and each woman shall be able to attain to the fullest stature of which they are innately capable, and be recognized by others for what they are, regardless of the fortuitous circumstances of birth or position.'

Washington in zijn uniform door Charles Peale Polk. Mede door dit uniform is hij opperbevelhebber geworden.

Tekst: Susanne Alblas

Recept:

VEGETARISCHE PASTA BOLOGNESE

Lieve NN'ers,

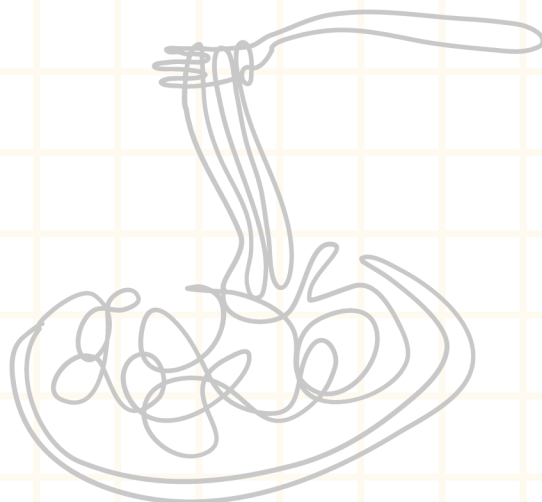
De laatste tijd ben ik me steeds meer bezig gaan houden met koken. Wanneer je als student alleen aan je lot wordt overgelaten in je kamer, kun je ook bijna niet anders. Eerst zag ik koken als een dagelijks obstakel. Veel meer dan een simpele pasta pesto of een AVG'tje stond er dan ook niet bij mij op het menu, maar de laatste jaren ben ik het steeds meer gaan waarderen. Sterker nog: ik vind het ontzettend leuk om te experimenteren met koken en ik zit zelfs in een heuse kookclub!

Toen ik zag dat de nieuwe Hoogwater er weer aankwam leek het me daarom leuk om een recept met jullie te delen. Maar: waar te beginnen? Wat is een leuk recept om te delen? En ook niet geheel onbelangrijk: wat past bij het thema? Gekloven nonnen uit de Middeleeuwen klonk niet erg appetijtelijk en een futuristische Insectenburger stond ook niet bovenaan mijn lijstje. Om die reden besloot ik te gaan kijken naar mijn eigen verleden en dat te combineren met het heden; en dat is hoe ik op dit recept ben uitgekomen. Vroeger was mijn favoriete recept namelijk de pasta bolognese van mijn moeder, maar tegenwoordig eet ik deze eigenlijk bijna nooit meer. Sinds een aantal jaar ben ik namelijk sterk geminderd in de hoeveelheid vlees dat ik eet en zweef ik op het randje van flexitariër en vegetariër. Bij deze daarom een recept dat een fusie vormt tussen mijn verleden en heden/toekomst: vegetarische pasta bolognese, geïnspireerd op mijn moeders recept :)

VEGETARISCHE PASTA BOLOGNESE

Ingrediënten:

- 1 blik linzen (400 gram)
- 100 gram shiitake paddenstoelen
- 50 gram bleekselderij
- 100 gram wortel
- 3 teentjes knoflook
- 1 kleine witte ui
- 1 blik gepelde tomaten
- 1 laurierblad
- 1 klein blikje tomatenpuree
- 1 theelepel suiker
- Scheutje olijfolie
- Zout
- Peper
- 100 ml rode wijn (optioneel)
- Parmezaanse kaas
- Spaghetti

Bereidingswijze:

1. Hak de shiitake paddenstoelen fijn. Dit kan met de hand, met een mes, of in een keukenmachine.
2. Snij de ui, wortel en bleekselderij fijn in blokjes. Bak deze aan in een grote pan op middelhoog vuur met een scheut olijfolie voor 10 minuten.
3. Snij de knoflook fijn en voeg deze toe, samen met de shiitake paddenstoelen en tomatenpuree. Bak 5 minuten.
4. Laat de linzen uitlekken en voeg deze toe. Bak een paar minuten mee.
5. Blus het groentemengsel af met de wijn. Blijf roeren tot alle wijn is opgenomen.
6. Voeg het blik gepelde tomaten toe. Deze kun je eventueel eerst pureren, maar je kunt de tomaten ook kapot prakken met een houten lepel.
7. Roer het geheel goed door elkaar en kruid naar eigen smaak met zout en peper.
8. Voeg de suiker, het laurierblad en een stuk van de schil van de Parmezaanse kaas toe. Dit laatste is optioneel, maar zorgt wel voor extra smaakverdieping. Roer het geheel door.
9. Laat het geheel zachtjes koken op laag vuur. Doe dit minimaal een half uur, maar hoe langer, hoe lekkerder het wordt. Als de saus te droog lijkt kun je een scheepje water toevoegen.
10. Kook de spaghetti volgens de instructie op de verpakking.
11. Haal het laurierblad en de korst van de Parmezaanse kaas uit de saus. Serveer de saus met de spaghetti, rasp er een riante hoeveelheid extra Parmezaanse kaas op en geniet!

druipend loop je door
dezelfde wolken beregend
later zijn precies die sterren te zien
als je kijkt
herfst het weer
in dezelfde kleuren
blijven voetstappen
gaan

spanningen aan keukentafels
laten omgekeerde dingen zien
waar denk jij aan
bij liefde?

je probeert iets minder
aangedaan te zijn
te doen alsof
niet iedereen
weleens de zon ziet
ondergaan
of wegen haastig
oversteekt
en niet goed weet waarom
er zo een afstand
lijkt te zijn

je wil zo graag
de eerste zijn
maar alles draag je bij je
en nog steeds
zijn sterren licht en is
de herfst verschrompelend
oranje

droom dan maar dezelfde
lucht in en wacht
op nieuwe constellaties
en tot regen uit
een andere hemel komt

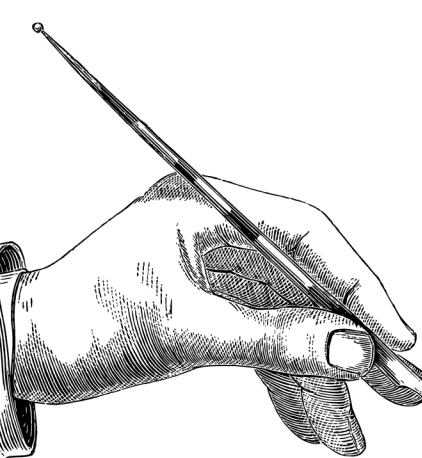
je wil toch uitblinken
in een nieuwe duisternis
vervanging zijn

In mijn tijd

Pap? Wat zou jij doen als je terug in de tijd kon?

Ik zou mijn jongere ik een condoom geven...

Tekst: Doris de Wit

Is AI een gevaar voor het literatuurlandschap?

Een robot van de rommelmarkt is een verhaal dat mij als kind niet vreselijk veel interesseerde, maar waar ik met het volgen van de cursus Schrijven en AI regelmatig aan denk. Want ja, wat als iedereen straks een robot heeft en alles kan laten doen door zo'n robot? Waarvoor ga je dan nog naar school als je alles kan intypen op een rekenmachine of een verhaal simpelweg kan laten voorlezen door een geautomatiseerde stem? Met de komst van generatieve AI komt dat toekomstbeeld gevaarlijk dichtbij. Je kan zo een tekst laten genereren. Of je voert de restjes die je nog in je koelkast hebt liggen in en voila, een simpel recept.

Hoofdpersoon Edu heeft geen huiswerkrobot, dus hij koopt een oud, krakkemikkig exemplaar op een rommelmarkt. Het kan niks, alleen een paar stoffige gedichten opdreunen. Alles moet Edu dus zelf aan de robot leren. Hij vergeet daarbij echter dat hij daarvoor eerst zelf alle kennis moet hebben om het over te kunnen brengen op de robot. Je snapt het al, zodra de robot alles weet, kan Edu precies hetzelfde. De robot is overbodig geworden:

'Ik ben een stommeling!' zei hij bitter tegen Bob. 'Ik heb je gekocht om je mijn huiswerk te laten maken... en wat is er gebeurd? Ik heb me halfdood gewerkt om je van alles te leren wat ik nu zelf ook weet! O, het is jouw schuld niet. Maar wat heb ik eraan dat je lezen kunt? Ik doe het zelf even goed.'

Als je erover nadenkt, klinkt het best onzinnig. Edu had dit van tevoren al had kunnen weten. Maar leren wij nu niet ook alles aan AI, zodat we het zelf niet meer hoeven te doen? Dingen waar wij zelf perfect toe in staat zijn om te doen? En dan natuurlijk de grootste angst: gaat de menselijke creativiteit dood met deze ontwikkeling?

Je zou AI kunnen zien als een echo van de mens. Oftewel, een projectie van menselijke eigenschappen gebaseerd op een grote database van menselijke hand. Een echo zonder eigen intentie, maar wel met mogelijkheid tot interpretatie van de lezer.

Ruimte voor interpretatie vanuit de lezer is blijkbaar belangrijk bij het zien van AI als auteur. Je zou kunnen zeggen dat er weer sprake is van een "vorm-of-ventdiscussie". Doet de auteur achter het werk er echt toe of gaat het meer om de betekenis die de lezer aan een tekst geeft? Is het erg als er geen intentie achter een tekst zit? Heeft het zonder intentie wel betekenis? In principe heeft een tekst altijd betekenis als je ervan uitgaat dat de lezer een tekst betekenis geeft en niet de auteur. Daarbij kan je de betekenis van de auteur nooit echt achterhalen als lezer, als je de intenties van de auteur niet expliciet toegediend krijgt. Maar als je teksten van AI hetzelfde definieert als teksten van mensen, kunnen we de auteur dan niet net zo goed "dood" verklaren?

Zo simpel ligt het niet. Alleen al als je kijkt naar een AI-gegenereerde tekst, dan zit daar behoorlijk wat menselijk werk in. Het idee en de opgestelde prompt liggen nog in menselijke handen. De mens verzint alles. En wat het individu niet invoert, komt uit de gigantische database van menselijke hand. In *Een robot van de rommelmarkt* wordt dit ook benoemd:

'Bob kan niets verzinnen,' zei de robot. 'Bobs meesters verzinnen alles. Bob doet wat er aan zijn elementen is gedichteerd.'

Als jij een verhaal laat schrijven door AI, ben jij in principe de opdrachtgever met het idee en daarna de redacteur die de tekst weer redigeert en "finetuned". Het eindproduct is een samenwerking tussen mens en machine, die voorsnog veel tijd vergt. Alleen zou ik mezelf met zo'n soort samenwerking niet de auteur van de tekst durven noemen. Hoogstens de "co-auteur". En natuurlijk kan je ook een simpele prompt geven, zoals "schrijf een verhaal van 600 woorden over een alieninvasie die de aarde compleet verandert" en daar komt dan een best redelijk verhaal uit (eerlijk is eerlijk, ik heb de prompt ingevoerd en ben oprecht onder de indruk van wat de chatbot produceerde...). Maar is het dan een diepgaande tekst met meerdere lagen en interpretatiemogelijkheden? Is het dan hoogstaande literatuur die geproduceerd wordt? Nee, absoluut niet. Nu nog niet in ieder geval.

Niet elk genre geschreven werk komt daarom in de "gevarenzone" terecht. Een roman van bijvoorbeeld Jan Wolkers of Hella S. Haasse, is qua verhaallijn vrij ingewikkeld om te schrijven. Terwijl een genre als de thriller een simpel plot heeft en telkens is opgebouwd met ongeveer dezelfde formule. Dat soort verhalen zouden daarom best door AI geschreven kunnen worden, veel eerder dan literaire romans. Zeker omdat taalmodellen geen creatieve of persoonlijke teksten genereren, maar eerder een gemiddelde van bestaande teksten. In principe voorspelt een chatbot telkens het volgende woord op basis van het voorafgaande woord, waardoor het taalgebruik vaak kleurloos en clichématig is. Verhalen met een vast stramien die haast een invuloefening zijn als het plot eenmaal staat, zouden taalmodellen dus vrij goed kunnen schrijven.

Toch werkt het "verzinnen" van een chatbot genuanceerder dan bij robot Bob. Want ja, alle informatie komt weliswaar vanuit menselijke bronnen, maar een chatbot kent geen (on)waarheid. AI ziet het verschil niet tussen een artikel van de Volkskrant of een artikel van De Speld. Op basis van wat het "meest waarschijnlijk" is, pikt de chatbot relevante informatie uit de bronnen. Het kan dus best zijn dat twee totaal verschillende onderdelen die in hetzelfde interview genoemd worden, door AI aan elkaar worden verbonden. Dan krijg je foutieve informatie die het bij elkaar "verzinnen" heeft. Dit "hallucineren", met het verkeerd aan elkaar verbinden, dingen weglaten, toevoegen of veranderen van betekenis, zorgt ervoor dat chatbots niet altijd betrouwbare modellen zijn. Vooral met feitelijke informatie is dit een probleem, ook omdat wij als mens niet in de hand hebben wat een taalmodel wel en niet "verzint". Dat zit anders dan bij robot Bob, die helemaal niks "zelf" kan verzinnen en alleen kan dicteren.

Maar, gaat de menselijke creativiteit nu dood door taalmodellen? En is de auteur overbodig geworden? Kort gezegd: nee, natuurlijk niet. De menselijke creativiteit zal altijd blijven, de mens zal altijd verhalen blijven verzinnen. Misschien wordt het idee dan wel uitgewerkt door een chatbot. Dat kan. Zelf zie ik daar absoluut geen meerwaarde van in, maar het kan. En literatuur zoals we die vandaag de dag kennen, heeft voorlopig nog niet zoveel te vrezen. Alhoewel ik het best realistisch zou vinden als verhalen met een simpel plot en simpele personages wel door AI geschreven gaan worden. Het concept leent zich hier namelijk perfect voor. Maar dan moet je je afvragen, zou je echt een boek willen lezen dat geschreven is door een chatbot? Ik in ieder geval niet.

Dostranamus

Tekst: Santino Reniers

Boze menigte en brandende ooiëvaar
Blauw-rood zal het grijsgesteente kleuren
Gesloten is de kamer van de redenaar
Het klinkende woord zal eenwig treuren

Adelaar uit 't oosten zal zijn zetel laten
Trekt door bossen, beemden en beken
Zal hemel en aarde barsten en kraten
Er zal stonde van wee en leed aanbreken

Wanneer de zon en maan elkaar inhalen
En het zwarte licht de aarde zacht omarmt
Zullen de sterren uit 't heelal neerdalen
En het aardse leven mindert en verarmt

Hoge wateren walsen woest overheen
De lage triestende achterlanden
De pretparken zwijgen, stillen sereen,
't water zal bulderen tussen thuisloze wanden

op de Zenne zal een zwaan arriveren:
' In het zwart zal komen een leeuw van goud,
genageld en getongd van keel, dresseren
zal hij het land tussen Maas en Henegouw'.

De maan is verdwenen, diepe duisternis,
Haar broer leeft angstig voort, in zachte roest omhuld,
De grote, verborgen in donk're droef'nis,
Zal zijn zwaard houden in een wond, bloedgevuuld.

Er zal een groot onheil de mensheid treffen,
Een ziekte heviger dan reeds te leden
De grote plaag zal zijn belasting heffen
Een duister gevaar zal de wereld kleden.

De historische toekomstmars

In de nevelen van Albion beweert men dat Emrys achterwaarts in de tijd leeft. Wat een malligheid! De beste Merlijn gaat recht door zee, voorwaarts naar zijn oorsprong in de toekomst. Glashelder. Keltische raadseltaal en Germaansche pathos. Wat bedoelt men met de Umwertung aller Werte? Merlijn zal het wel weten, doch hij is het weer eens vergeten. Aan de oppervlakte schijnt Merlijn immer te laat waarschuwingen te geven, nadat het onheil geschied is, doch dat is een verwarring van de moderne mens die slechts één route in de tijd veronderstelt.

De waarschuwingen stammen uit een toekomstperspectief, oftewel uit de toekomst zelve. In de onnavolgbare harmonie der sfeertjes kan men vooruit of achteruit wandelen op het tijdspad, en vele intradimensionele zijpaadjes beproeven. De multiversiële toekomst heeft alreeds plaatsgevonden, het verleden is daarentegen een vreemd en concreet land aan de horizon. Voor alle helderheid: Merlijn keert zich schijnbaar om op de weg die hij zelf omkeert en loopt dus terug met voorwaartse pas naar ons aller toekomst. Dagdromend over bloederigheid en wereldvrede banjert hij naar de Negende Kruistocht, om met de Eerste Kruistocht in het verschiet te eindigen, terloops verschijnselen Zeven Wereldwonderen in het historische voorland.

Het is eenvoudigweg een kwestie van heldere verwarring in de grillige pseudo-orde des Heelals, gewapend met specerijen en drank voor wat meer meanderij. "Ruimte verbuigt tijd" zegt Einstein en de kwantumwereld is in beginsel onvoorspelbaar. Het fortuin der volkeren en de voorspoed van jong en oud, man en vrouw, wisselt naargelang hemels welbehagen en de borrelaire daadkracht van een samenleving. In het toekomstige verleden gloort recht en vrede tussen alle rassen, klassen en talen die borrelen, ja zelfs een bondgenootschap tussen patriarchen en matriarchen die samen het glas heffen. In de toekomst ligt onze borrelaire oorsprong, in het verleden onze borrelbestemming. De gelijkwaardigheid en verscheidenheid aller mensen en aller volkeren borrelt alom in de Godvergeten tijd. Daarbeneden, in de Lage Landen, ligt het Hof van Eden. Dietse broeders en zusters aller tijden, verenigt U voor het Nieuw Nederlands Peil.

NNPleur het er maar in

In een ver ver verleden bevatte de Hoogwater een NNPlourrubriek. Inmiddels is dit een vergane term en welk Hoogwaterthema is passender dan 'Terug naar de toekomst' om een concept weer tot leven te wekken? Ik vind het namelijk een hilarische verademing tussen alle literaire stukken die de Hoogwater te bieden heeft. Maar wat is de NNPleur dan? In de NNPlourrubriek kun je alle uit-context-los-getrokken-citaten van je mede-NNP'ers neer pleuren (vandaar de naam). Voor deze NNPloureditie heb ik enkele citaten uit mijn verzameling neergepleurd. Doch zijn dit voor het overgrote deel citaten van docenten in plaats van studenten, omdat het blijkt dat in de master de docenten meerdere malen meer unhinged zijn dan de studenten...

Ik hoop uiteraard dat jullie je vermaken, maar stiekem hoop ik nog meer dat jullie deze traditie oppakken en dat de ware cancelbare aard van alle NNP'ers naar boven komt drijven.

OLGA VAN MARION: 'ER ZIJN MEER STANDJES ... O IK HEB DIT WEER HELEMAAL NIET VOORBEREID.'

JOOST OOMEN (SCHREEUWEND DOOR DE LIPS KANTINE): 'KOM MAURITS, WE GAAN BIER DRINKEN!'

ROOSMARYN PILGRAM: 'SLECHTE UITLEG IS OOK UITLEG.'

SANDER BAX EN RICK HONINGS: 'HET WORDT EEN HARIG COLLEGE!'

GORAN BOUAZIZ: 'FLEX IK DAT? JA, IK FLEX DAT SCHAAMTELOOS.'

ROOSMARYN PILGRAM: 'IK WEET NIET OF GEERT [WARNAR] DE VERLEIDING KAN WEERSTAAN OM MET TWEE MENSEN TEGELIJK AF TE SPREKEN.'

SANDER BAX (OVER MANON UPHOFF): 'WAAROM HEB JE DAT GEDAAN? WAT DE FUCK?'

VINGENT DE GROOT (OOK WEL ONZE VCP): 'EMOTIONELE SCHADE WERKT HET BESTE.'

SANDER BAX (OVER EEN BIOGRAFIE): 'DIE IS ZO SAAI DAT JE TIJDENS HET TWEDE DEEL ECHT HOOPT DAT HIJ DOODGAAT.'

BRAM CAERS: 'AH, DUS JIJ HEBT EEN SOORT GENETISCHE AFWIJING OM DIT TE KOMEN STUDEREN.'

MANON UPHOFF: 'HET KAN ME AAN MIJN REET ROESTEN.'

MARITA MATHIJSEN: 'IK KAN ME VOORSTELLEN DAT EEN BIOGRAAF ZICH OOK EEN BEETJE EEN VAMPIER VOELT... ZUIGEN AAN EEN LIJK.'

*Voor vorige NNPlourrubrieken:
check de Hoogwaters 'Houvast' - 20/21 en '(On)vrijheid' - 21/22
(te vinden op onze nnpagina!)*

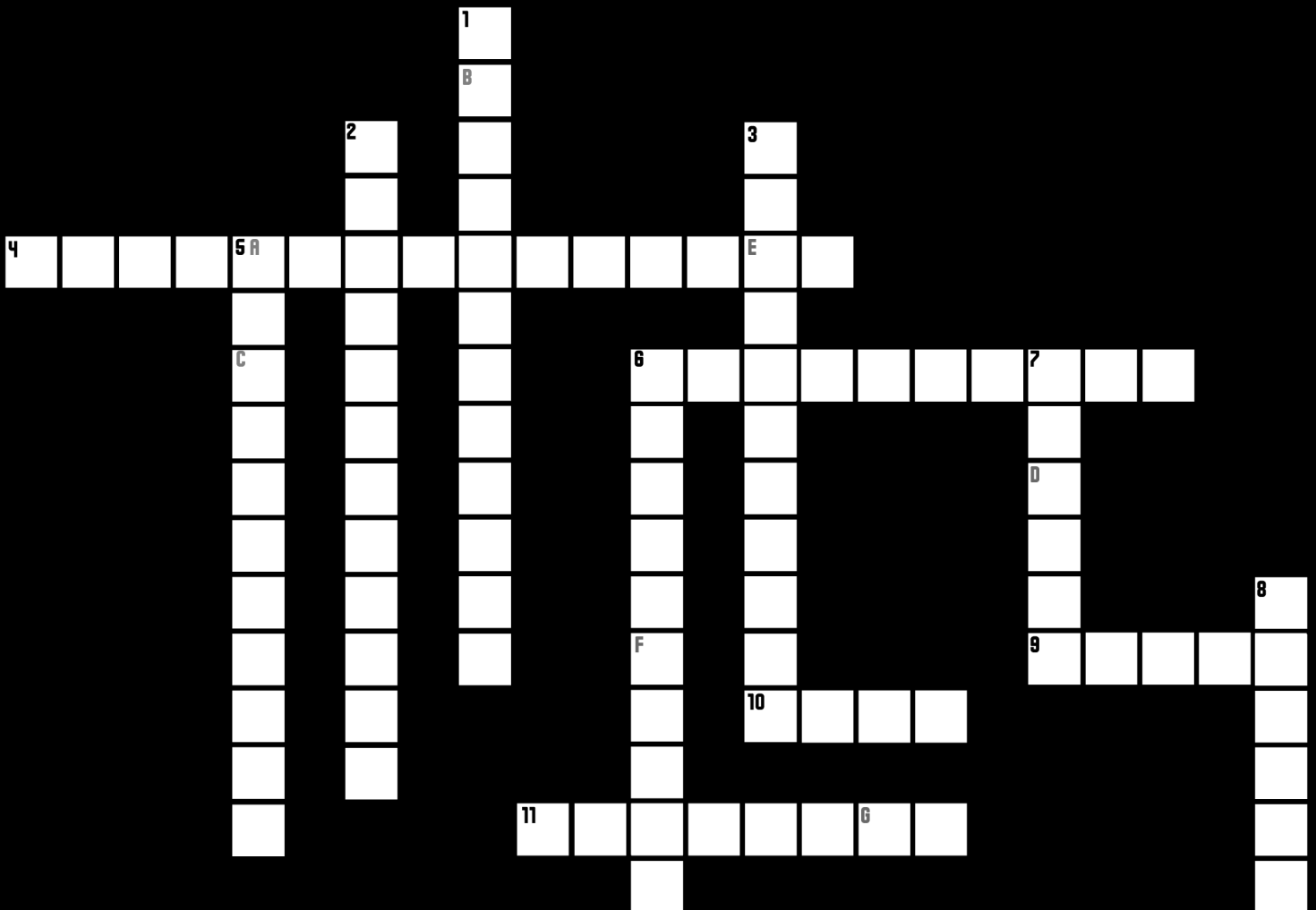
KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal

- (4) Filmreeks met Marty McFly
- (6) Uitgestorven door meteorietinslag
- (9) Mechanische assistent
- (10) Periode van 100 jaar
- (11) Wat nog moet komen

Verticaal

- (1) Periode voor de Renaissance
- (2) Ziet eruit alsof het uit de toekomst komt
- (3) Rangschikken op basis van tijd
- (5) Apparaat om naar de toekomst te reizen
- (6) Altijd het ergste toekomstscenario zien
- (7) Man in harnas uit de Middeleeuwen
- (8) Ideale wereld

Oplossing

Antwoorden: 1. Middeleeuwen 2. Futuristisch 3. Chronologie 4. Backtothefuture 5. Tijdmachine 6. A.Horizontaal: dinosaurus
 B. Verticaal: doemdenken 7. Ridder 8. Utopie 9. Robot 10. Eeuw 11. Toekomst
 Oplossing: Tijdreis

welkom

bij RoddelMeid! De website OVER NNP, VOOR NNP en DOOR NNP!

statusupdate

DE VEGA KROKETTEN IN HET LIPSIUS ZIJN OP

Status: WAANZINNIG!

roddels

Het laatste nieuws over iedereen die er wél toe doet.

feestjes

Je bent waarschijnlijk toch niet uitgenodigd. Wel benieuwd?

KLIK HIER

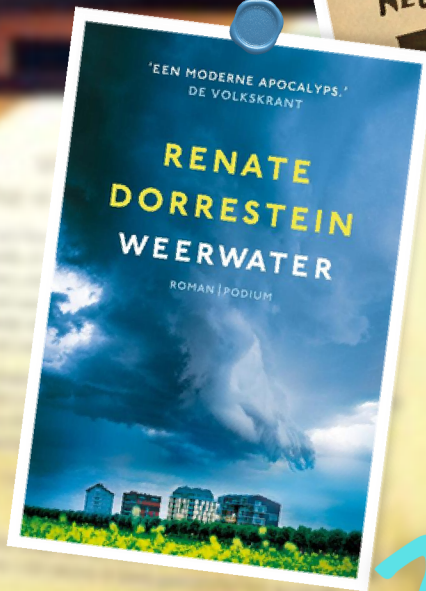
foto's

Een Legende Keert Terug

Hi NNP-ers, RoddelMeid hier vanuit Moerdijk. Hebben jullie me gemist? Er is al een tijdje radiostilte vanuit mij, waarvoor mijn grote excuses. Ik mocht er niks over kwijt, omdat ik mee was met de ruimte-testrit van Elon M. Wisten jullie al dat Katy Perry en Orlando Bloom uit elkaar zijn? Jullie krijgen in ieder geval de groetjes (van Orlando B. :)). Hierna heb ik een tijdje in de gevangenis gezeten in Zweden voor het kraken van een Ikea-showroom. De aarde was toch van iedereen? Nou ja, dat ligt allemaal in het verleden: ik heb begrepen dat we het vandaag moeten hebben over de toekomst. En laten we de toekomst beginnen met een schone lei - sinds ik met een vrachtschip ben gevlucht naar Moerdijk heb ik mijn blog getransformeerd tot een ware website. De komende tijd kunnen jullie je hart bij mij luchten via mijn gloednieuwe e-mailadres: roddelmeid.nnp@gmail.com. Post sturen naar Moerdijk wordt namelijk lastig. Liefde gaat door de maag, dus ik voed jullie de volgende keer met de nieuwste *gossip*. En wie ik ben? Voor jou een vraag...

XOXO
RoddelMeid

Nederlandse boeken

DIE
TERUGGAAN
NAAR
DE
TOEKOMST

**INSTAGRAM
NNPLAATJES**

**WEBSITE
NNPAGINA.NL**

